

VALDRES TINGRETT

Avsagt: 10.12.2020
Sak nr.: 20-155750TVI-VALD
Dommer: Kst.sorenskriver Ingulf Nordahl
Saken gjelder: Begjæring om midlertidig forføyning

Tim Greni
Eivind Wist
Martin Andreas Strehl
Vivi Høgstedt Strehl
Ragnhild Røken Esbjug
Didi Wenger
Petter Tomas Blikrud
Vigdis Strøm
Arve Wik
Bjørn Ivar Bronken Larssen
Torund Larsen
Terje Larsen
Jon Magnus Blegen
Eystein Gøttsching Holter
Marianne Enger
Inger Johanne Gudrun Wimmer
Thorstein Fretheim
Kristin Bråge Fjeldstad
Kjell Magnar Ulven
Kjell Johannes Johansen
Arild Thorstensen
Sigrunn Marie Koller
Pål Michel Hansen Belgau
Terje Lillestøl Melaa
Gry Orfei Solbraa
Axel Lund
Kristin Jenssen
Jan Erik Skogen
Are Fossum

Advokat Magnus Dæhlin

Håkon Sigvard Sundklakk
Hans Aksel Storslett
Stine Agnete Thorstensen
Mette Groseth Langballe
Einar Hellum
Vidar Martinsen
Marianne Ragnhild Wimmer
Petter Elstrøm
Nina Amelie Staib Stange
Karin Esther Fevang
Tage Martinsen
Petter Færeveag
Jan Hansen Taje
Arnhild Olise Undlien
Steinar Brekke
Inger Helene Lægdene
Håkon Andreas Lægdene
Lars Bernhard Westvig
Alf Einar Wiklund Olsen
Per Henrik Sætrang
Ragnhild Sætrang

mot

Terje Myklebust
Sigmund Stabæk

Advokat Svein-Erik Sveen
Advokat Svein-Erik Sveen

KJENNELSE

Saken gjelder begjæring om midlertidig forføyning for å stanse vinterbrøyting av private veger i et hytteområde.

Fremstilling av saken

I Etnedal kommune ligger setergrenda Nordfjellstølen. Området ligger sørvest i Etnedal kommune og grenser i vest til Nord-Aurdal kommune. I dag benyttes området hovedsakelig til fritidsbebyggelse og rekreasjon.

Vinterbrøytingen i området har vært begrenset til strekningen fra fylkesvei 33 til det partene i fellesskap benevner som vinterparkeringsplassen. Vegstrekningen fra fylkesvei 33 og frem til hytteeiendommene er privat og går over flere grunneiendommer. Ovenfor vinterparkeringsplassen ved Nordfjellstølen ligger veien på gnr. 137 og bnr. 2. Veinettet er for det alt vesentligste etablert, bekostet og opparbeidet av grunneier. Alt vedlikeholdsansvaret ble opprinnelig utført av grunneier, men vedlikeholdsansvaret for de små stikkveiene ble overtatt av brukerne på midten av 1980 tallet.

Vegsystemet på Nordfjellstølen har i alle vintre vært brøytet frem til vinterparkeringsplassen. Derfra har hytteeierne tatt seg videre på ski eller ved bruk av snøskutertjeneste. Skiløypene og skutertraseen følger veien og benyttes i forbindelse med adkomst og til turistformål, også av de hytteeiere som har sine eiendommer nedenfor Nordfjellstølen.

I 2017 anla 20 hytteeiere, «brøytetilhengerne», begjæring om rettsutgreiing og bruksordning for Valdres jordskifterett, blant annet for å avklare om deres vegrett omfatter rett til å foreta vinterbrøyting av vegsystemet ovenfor vinterparkeringsplassen. Det ble også i begjæringen fremsatt krav om *«en bruksordning, herunder at det opprettes veglag med vedtekter som administrerer veien i skiftefeltet.»*. Jordskiftesaken ble kun anlagt mot de grunneierne som avga vegrett, ikke mot de øvrige fritidseiendommer med vegrett. Andre brukere av vegen (hytteeierne) ble ikke gjort til parter, men det ble forutsatt at disse ville få partsrettigheter i en eventuell etterfølgende bruksordningssak. I dom av 25.10.2018 kom jordskifteretten, under dissens, til at de grunneierne som avgir vegrett, det vil si gnr. 137 bnr. 2 i Etnedal kommune, ikke har rettslig grunnlag for å motsette seg utvidet vinterbrøyting. Grunneierne påanket dommen til Eidsivating lagmannsrett, som ikke ga samtykke til fremme av anken.

De hytteeierne som motsetter seg vinterbrøyting, «brøytetmotstanderne», har gjennom sin prosessfullmektig, advokat Magnus Dæhlin, i brev av 09.07.2019 anført at vinterbrøyting forutsetter flertallsvedtak i berørte veglag. Det omtvistede spørsmålet har ikke blitt behandlet i berørte veglag.

Formelt er det bare et veglag knyttet til veinettet, nemlig for vegstrekningen Kalvbækli-Nordfjellstølen og som ble opprettet gjennom en jordskiftesak i 2002. I dette veglaget er hverken saksøkerne eller saksøkte representert. For øvrig er det ikke krav til at et veglag formelt skal konstituere seg, og alle bruksberettigede til en veg vil i utgangspunktet utgjøre et veglag, jf. vegloven §§ 54 og 55.

Høsten 2019 iverksatte brøytetilhengerne vinterbrøyting av vegsystemet nord/nordøst for vinterparkeringsplassen. Som følge av dette fremsatte eierne av 39 fritidseiendommer begjæring til Valdres tingrett av 26.11.2019 om midlertidig forføyning for å få stanset vinterbrøytingen. Muntlige forhandlinger ble avholdt 05.12.2019, og tingretten avsa kjennelse i saken 13.12.2019 med slik slutning:

1. Begjæring om midlertidig forføyning avvises overfor Lars Thon Byfuglien og Arne Braadland.
2. Begjæring om midlertidig forføyning forkastes.
3. I sakskostnader betaler Pål Michel Hansen Belgau, Are Fossum, Ragnhild Røken Esbjug, Vigdis Strøm, Kjell Magnar Ulven, Vidar Martinsen, Eystein Gøttsching Holter, Tage Martinsen, Marianne Enger, Kristin Jenssen, Marianne Ragnhild Wimmer, Kjell Johannes Johansen, Jon Magnus Blegen, Arild Thorstensen, Bjørn Ivar Bronken Larssen, Einar Hellum, Axel Lund, Jan Felberg, Mette Groseth Langballe, Tim Greni, Hans Aksel Storslett, Kristin Bråge Fjeldstad, Jan Erik Skogen, Vivi Høgstedt Strehl, Sigrunn Marie Koller, Inger Johanne Gudrun Wimmer, Arve Wik, Håkon Sigvard Sundklakk, Torund Larsen, Nina Amelie Staib Stange, Eivind Wist, Terje Lillestøl Melaa, Didi Wenger, Gry Orfei Solbraa, Martin Andreas Strehl, Terje Larsen, Petter Elstrøm, Stine Agnete Torstensen, Erik Aasrud og Karin Esther, til Lars Thon Byfuglien, Arne Braadland og Brøytesamvirket Nordfjellstølen SA 112 125 – etthundreogtolvtusenett hundreogtjuefem-kroner innen to uker etter forkynnelse av kjennelsen.

Brøytemotstanderne påanket kjennelsen hva angikk rettsanvendelsen og bevisbedømmelsen til Eidsivating lagmannsrett. Lagmannsretten avsa kjennelse 15.04.2020 basert på skriftlig behandling av anken med slik slutning:

1. Brøytesamvirket Nordfjellstølen SA forbyr å brøyte vegnettet nord for Nordfjellstølen vinterparkeringsplass på gnr. 137 bnr. 2 i Etnedal kommune frem til det er fastsatt bestemmelser om hvordan eventuell brøyting skal organiseres.
2. Virkningen av denne kjennelsen opphører dersom Tim Greni m.fl. ikke senest 12. juni 2020 reiser søksmål om kravet.

3. Ankesaken heves for så vidt gjelder Lars Thon Byfuglien og Arne Braadland.

Som følge av denne kjennelsen og søksmålsfristen fastsatt av lagmannsretten innga brøytemotstanderne gjennom sin prosessfullmektig, advokat Magnus Dæhlin, stevning av 12.06.2020 mot Brøytesamvirket Nordfjellstølen SA. I tilsvaret til Brøytesamvirket Nordfjellstølen SA fra prosessfullmektig, advokat Arnor Zoran Scheibler, av 11.09.2020 ble det nedlagt likelydende påstand som saksøkerne om at Brøytesamvirket Nordfjellstølen SA forbys å brøyte veinettet nord og nordøst for vinterparkeringsplassen på Nordfjellstølen. Valdres tingrett avsa 02.10.2020 dom i samsvar med partenes likelydende påstander.

Brøytetilhengerne fremsatte 08.06.2020 krav om bruksordningssak for Valdres jordskifterett. I begjæringen bes det blant annet om at jordskifteretten lager regler for bruk og vedlikehold av vegsystemet, herunder med bestemmelser om vinterbrøyting. Brøytemotstanderne har sammen med grunneier begjært stansing av jordskiftesaken på bakgrunn av at de mener brøytetilhengerne tar seg til rette og igangsetter ulovlig vinterbrøyting. De anser det derfor ikke er formålstjenlig å påbegynne bruksordningssaken før det er lagt ned forbud mot videre vinterbrøyting.

Foreliggende begjæring om midlertidig forføyning for å stanse vinterbrøyting inkom Valdres tingrett 29.10.2020 fra 51 brøytemotstandere. Bakgrunnen var at en traktor registrert på Knut Schlytter, 22.10.2020 og 23.10.2020 hadde foretatt vinterbrøyting av store deler av vegsystemet ovenfor vinterparkeringsplassen. Det hadde ikke lyktes saksøkernes prosessfullmektig, advokat Magnus Dæhlin, å få avklart hvem som hadde bestilt brøytingen. Derfor ble eier av traktoren, Knut Schlytter, saksøkt. Etterhvert ble det avklart at det var Terje Myklebust og Sigmund Stabæk som hadde bedt Schlytter brøyte. På denne bakgrunn ble saken for Schlytter sitt vedkommende hevet ved kjennelse av 18.11.2020. Samtidig ble Myklebust og Stabæk tatt inn som nye saksøkte i saken. På vegne av dem innga deres prosessfullmektig, advokat Svein-Erik Sveen, tilsvaret av 20.11.2020.

Muntlige forhandlinger ble avholdt i kommunestyresalen i rådhuset til Nord-Aurdal kommune 23.11.2020. Partene møtte med sine prosessfullmektiger og avga forklaringer. I tillegg ble det ført 3 vitner. For øvrig bevisføring vises det til rettsboken.

Saksøkernes påstandsgrunnlag

Saksøkerne har i det alt vesentligste anført:

Hovedkravet som gjøres gjeldende er at den iverksatte brøytingen er ulovlig, fordi det ikke foreligger beslutning i berørte veglag slik også Eidsivating lagmannsrett konkluderer med i sin kjennelse av 15.04.2020 i den forrige midlertidige forføyningen i dette sakskomplekset. Dette rettslige utgangspunktet vil gjelde uavhengig av om en har vært part i saken tidligere eller ikke, noe de saksøkte ikke synes å ta innover seg. Det er derfor nødvendig med et midlertidig forbud mot vinterbrøyting inntil det er truffet bestemmelser, enten i de berørte veglagene eller i bruksordningssaken i jordskifteretten, om hvordan eventuell brøyting skal foregå, hvilke trafikkregler som skal gjelde osv.

Tiltaket som kreves stanset er åpenbart ulovlig, og det stilles derfor mindre krav til sikringsgrunn. Den ulovlige brøytingen medfører vesentlig ulempe for saksøkerne, og vil ha begrensende negative konsekvenser for de saksøkte. Et forbud mot vinterbrøyting innebærer ikke annet enn en opprettholdelse av det som har vært situasjonen på Nordfjellstølen i alle år. Ordningen vil dessuten bare gjelde midlertidig frem til spørsmålet om brøyting er behandlet i de berørte veglag eller i bruksordningssaken i jordskifteretten. De saksøkte har selv ansvar for at det ikke er begjært bruksordningssak tidligere. Videre har de saksøkte ikke bidratt til å opplyse saken gjennom å holde tilbake at de selv hadde bestilt brøytingen. Det er også krevende at de saksøkte og brøytetilhengerne gjemmer seg bak maskinentreprenører og gjennom opprettelse av samvirkeforetak, noe lagmannsretten også bemerket i sin kjennelse i den forrige midlertidige forføyningssaken. Begjæringen om midlertidig forføyning rammer uansett i liten grad beskyttelsesverdige interesser.

Brøytingen har ført til en uoversiktlig og trafikkfarlig situasjon på Nordfjellstølen. Den bratteste bakken har en helning på 22 % som ikke har latt seg sikre ved autovern. Øvrig vegnett er heller ikke egnet for vinterbrøyting før det er iverksatt utbedringstiltak slik vegplanlegger Uthushagen forklarte i retten. De angjeldende vegene krysser også flere skiløyper. Brøytekanter vil videre gjøre det vanskelig å opprettholde snøscootertransporten som flere av hyttene er avhengig av. Vegeier risikere i tillegg å bli holdt erstatningsansvarlig for eventuelle skader som oppstår som følge av vinterbrøytingen.

Saksøkernes påstand:

1. Sigmund Stabæk og Terje Myklebust forbys å brøyte veinettet nord for Nordfjellstølen vinterparkeringsplass på gnr. 137 bnr. 2 i Etnedal kommune, og må tåle at veien stenges for biltrafikk når det er snø på veien ovenfor vinterparkeringsplassen.

2. Saksøkerne tilkjennes sakskostnader

De saksøktes påstandsgrunnlag

De saksøkte har i det alt vesentligste anført:

Spørsmålet om utvidet vinterbrøyting er avgjort ved Valdres jordskifteretts dom av 25.10.2018. Den iverksatte brøytingen er dermed lovlig. Eidsivating lagmannsretts kjennelse av 15.04.2020 i den midlertidige forføyningssaken kan ikke ha rettsvirkninger for andre enn de som var part i saken, hvilket var Brøytesamvirket Nordfjellstølen SA.

Et flertall av fritidseiendommene kan ikke hindre brøytetilhengernes utnytting av sin fastslåtte rett til helårsveg, jf. HR-2018-1004-A. En slik veirettighet vil være uten verdi dersom den ikke kan benyttes.

Vinterbrøytingen har vært vellykket og godt organisert. Den medfører ikke farlige situasjoner selv om noen av bakkene kan være bratte. I den forbindelse vises det til at like bratte bakker som det her er snakk om, i over 50 år har vært brøytet i nærområdet uten at det har bydd på store problem. Brøytingen har heller ikke medført økte kostnader, verditap, praktiske utfordringer eller andre former for ulemper for saksøkerne. Skiløypene er intakte. Snøscootertrafikken er også upåvirket av brøytingen, idet de som brøyter ved behov lager avkjøringsramper i vegkanten. Tvert imot så er vinterbrøytingen med på å høyne verdien av den enkeltes fritidseiendom betydelig. De saksøkte må ta innover seg at ønskene om lett fremkommelighet til egne fritidseiendommer er blitt mer vanlig å kreve at er på plass enn da hytteområdet ble påbegynt for mange tiår siden. Saksøkerne har derfor ingen beskyttelsesverdig grunn til å få stanset vinterbrøytingen.

De saksøkte har hverken skjult seg bak maskinentreprenører eller gjennom opprettelse av samvirkeforetak. Deres navn har gått tydelig frem av kommunikasjon i saken som saksøkerne er vel kjent med, gjennom åpne facebookinnlegg mv.

Saksøkerne trenerer selv at saken om vinterbrøyting skal få sin endelige løsning i retts-systemet, senest ved å begjære stansing av bruksordningssaken for jordskifteretten.

De saksøktes påstand:

Prinsipalt:

1. Saken avvises.

Subsidiært:

2. Saksøkte parter frifinnes.

For begge tilfeller:

3. Saksøkte tilkjennes sakens kostnader.

Rettens vurderinger

Etter tvisteloven § 32-1 tredje ledd kan den som har et krav som går ut på annet enn betaling av penger, begjære midlertidig forføyning etter kapittel 34 dersom det foreligger en sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-1.

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren sannsynliggjøre så vel krav som sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd første punktum. Midlertidig forføyning kan likevel ikke besluttes dersom den skade eller ulempe som saksøkte blir påført står i åpenbart misforhold til den interessen saksøkeren har i at forføyning blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 annet ledd.

Retten vil normalt ha et svakere bevismessig grunnlag å bygge på ved avsigelse av en kjennelse i en midlertidig forføyning enn ved dom etter gjennomført hovedforhandling.

Sannsynliggjøring av kravet

Ved vurderingen av om kravet er sannsynliggjort må retten ta prejudisiell stilling til om det er mer sannsynlig at saksøker vil vinne frem i en etterfølgende rettssak enn at han ikke vil det, jf. Ot.prp. nummer 65 (1990-1991) side 293 og Schei mfl., Tvisteloven kommentarutgave, 2. utgave, side 1240. Om dette skriver Høyesterett i Rt.1997 side 1197 på side 1199:

«Lagmannsrettens begrunnelse etterlater tvil om retten har fulgt opp sitt utgangspunkt om at det kravet som det begjæres midlertidig forføyning for, må være sannsynliggjort. Resultatet av bevisvurderingene synes i stor grad å bli holdt åpent. Uttalelsen om bevisbyrden fremstår også som uklar i forhold til utgangspunktet. Temaet etter tvangsfullbyrdsloven § 15-6 for denne delen av drøftelsene må være hvilket alternativ som fremsto mest sannsynlig - om det forelå et hevingsgrunnlag eller ikke.»

Vegloven § 54 første ledd angir plikter for brukere av private veger som benyttes som felles atkomst til flere eiendommer. Det følger videre av vegloven § 55 at de som har plikter etter vegloven § 54 utgjør et veglag. Dette er et bundet medlemskap, jf. Otto Arnulf og Erik Gauer, Vegloven med kommentarer, 1998, side 278.

Spørsmålet om sannsynliggjøring av hovedkrav var også tema for Eidsivating lagmannsretts i deres forføyningkjennelse fra 15.04.2020 og der lagmannsretten uttalte:

«Lagmannsretten legger videre til grunn at spørsmålet om å iverksette vinterbrøyting av vegenettet nord og nordøst for vinterparkeringsplassen hører under veglaget, idet det ikke er holdepunkter for at denne beslutningsmyndigheten på lovlig vis har blitt delegert eller på annet vis løftet ut av veglagets beslutningsmyndighet.

Lagmannsretten kan ikke se at Valdres jordskifteretts dom 25.oktober 2018 endrer dette. Som nevnt har ikke dommen rettskraftvirkninger for andre enn partene. Lagmannsretten finner holdepunkter for at etableringen av samvirkeforetaket var et forsøk å omgå veglovens system.

Etter lagmannsrettens syn er det sannsynliggjort at et mindretall av de bruksberettigede ikke har anledning til å iverksette vinterbrøyting. Denne vurderingen har også de beste rimelighetsgrunner for seg. Ingen av fritidseiendommene kunne ha noen berettiget forventning om fremtidig vinterbrøyting. Det motsatte kan være situasjonen, altså at noen hytteeiere har etablert seg i området nettopp for å slippe biltrafikk.

På denne bakgrunn finner lagmannsretten det sannsynliggjort at ankemotpartene, ved ikke å følge veglovens system, har iverksatt en rettsstridig vinterbrøyting av vegnettet nord og nordøst for vinterparkeringsplassen. Hovedkravet er således sannsynliggjort, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd.»

Retten finner ikke holdepunkter for at lagmannsretten med dette har lagt en feilaktig rettslig forståelse til grunn, og slutter seg til det som her fremkommer. Retten finner også grunn til å bemerke at den rettslige forståelsen som lagmannsretten her legger til grunn, må anses å gjelde uavhengig av den til enhver tid gjeldende partskonstellasjon i saken.

Lagmannsrettens rettslige forståelse støttes også av at styringsretten til et veglag ble styrket ved lovendring i 1995, jf. Ot. prp. nummer 60 (1994-1995) side 11. Om veglagets styringsrett/kompetanse skriver Arnulf og Gauer i sin kommentarutgave på side 277:

«Styringsmyndigheten som gis etter § 55 gjelder de praktiske daglige forhold, og den type regulering som er nødvendig for at fellesskapet skal fungere. Dette kan gjelde organiseringen av snøbrøyting, grusing, høvling, grøfting, beskjæring av hekker og annen vegetasjon, innkreving av penger, organisering av dugnad, osv. I tettbygde områder og ellers der det stilles store krav til vegens funksjonalitet, vil man i praksis erfare at veglagets styring også omfatter de enkeltes bruksrettigheter.»

Det går likevel noen grenser for et veglags styringsrett. En flertall i et veglag kan som det fremgår av HR-2018-1004A, ikke gripe inn og sette til side en rett til vinterbrøyting i forhold mellom hytteeiere som allerede er fastsatt i en bruksordning om brøyting og der alle brukshavere har vært parter. I vår sak har det ikke vært avholdt noe bruksordningssak. Når den er avholdt med alle bruksrettshavere som parter slik det legges opp til, vil heller ikke et veglag kunne frata noen en rett til vinterbrøyting som jordskifteretten eventuelt kommer frem til.

Retten finner det etter dette sannsynliggjort at de saksøkte ved ikke å følge veglovens system, har iverksatt en rettstridig vinterbrøyting av vegnettet nord og nordøst for vinterparkeringsplassen. Hovedkravet er således sannsynliggjort, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd.»

Sannsynliggjøring av sikringsgrunn

Midlertidig forføyning forutsetter at tiltaket finnes nødvendig for å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, jf. tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav b.

Selv om vinterbrøyting har vært foretatt uten skader på Nordfjellstølen som påpekt av Mykelbust og Stabæk, mener retten det ut fra parts- og vitneforklaringene må kunne legges til grunn at vegnettet må oppgraderes og sikres bedre for å forhindre trafikkfarlige situasjoner som kan resultere i personskader. Retten viser her særlig til den oppdaterte rapporten fra Terje Uthushagen og hans forklaring. Som lagmannsretten også var inne på i den forrige forføyningssaken, vil det på enkelte punkter i vegnettet være påkrevd med autovern ved kjøring på vinterføre. Videre mener retten som lagmannsretten gjorde at det fortsatt knytter seg usikkerhet til om veglegemet er egnet for vinterbrøyting med tilhørende kjørebelastning. Dersom vegnettet skal brøytes vil det også være behov for parkerings- og møteplasser. Det er heller ikke utarbeidet trafikkregler for vinterbrøyting, noe som må anses påkrevd ut fra det store antall personer og biler som til enhver tid vil befinne seg i dette relativt store og populære hytteområdet, særlig i helger og på helligdager.

Når dette ses i sammenheng med at vinterbrøytingen er rettstridig, mener retten at det er sannsynliggjort at den iverksatte vinterbrøytingen medfører vesentlig skade eller ulempe for saksøkerne, jf. tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav a. Kravet til sikringsgrunn er således oppfylt.

Forholdsmessighetsvurderingen

Det følger av tvisteloven § 34-1 annet ledd at hvis skaden eller ulemper for saksøkte er vesentlig større enn det saksøker oppnår ved en midlertidig forføyning, kan det foreligge et misforhold som er så åpenbart at retten må avstå fra å beslutte midlertidig forføyning.

Et forbud mot vinterbrøyting innebærer ikke annet enn en opprettholdelse av det som har vært situasjonen på Nordfjellstølen i alle år. Ordningen vil dessuten bare gjelde frem til spørsmålet om brøyting er behandlet i bruksordningssaken i jordskifteretten. Dette kan derfor etter rettens vurdering ikke anses å stå i et åpenbart misforhold til de saksøktes interesser i å få økt salgsverdi for fritidseiendommen og de praktiske fordeler med å kunne kjøre helt frem til eiendommene.

Opprinnelig var det nedlagt påstand om at saksøkerne skulle gis rett til å sette opp bom ved vinterparkeringsplassen på Nordfjellstølen og holde den stengt når det er snø på veien

ovenfor vinterparkeringsplassen. Etter rettens syn ville en slik påstand krevd mer utførlig begrunnelse, gjennomførings- og konsekvensutredning enn det som ble lagt frem i begjæringen, for at det skulle vært gitt medhold i den. Denne påstanden ble imidlertid ikke opprettholdt under de muntlige forhandlingene. At saksøkte må tåle at veggen stenges når det er snø ovenfor vinterparkeringsplassen, mener retten er innenfor den tålegrense de må finne seg i.

Begjæringen om midlertidig forføyning blir etter dette å ta til følge.

Det er ikke nedlagt påstand om hvor lenge forføyningen skal gjelde. Selv om det ligger tidsbegrensning i ordlyden midlertidig forføyning, finner retten det nødvendig å presisere i slutningen at den gjelder inntil det er fastsatt bestemmelser om hvordan eventuell brøyting skal organiseres.

Sakskostnader

Tvisteloven § 32-2 gir de alminnelige saksomkostningsreglene i tvisteloven kapittel 20 anvendelse ved avgjørelse av kostnadsansvaret ved midlertidig forføyning.

Saksøkerne har vunnet saken, og har dermed etter tvisteloven § 20-2 først og annet ledd krav på å få dekket sine saksomkostninger av motparten.

Retten har vurdert, men ikke funnet anvendelig unntaksbestemmelsene i tvisteloven § 20-2 tredje ledd eller § 20-4. Saken har ikke bydd på tvil for retten. Lagmannsretten la en klar rettsoppfatning til grunn i den forrige forføyningssaken, og som må anses å gjelde uavhengig av de til enhver tid gjeldende partskonstellasjonene. De saksøkte kan ut fra dette ikke sies å ha aktverdig grunn til å få prøvd saken for retten uten å måtte påregne å bli idømt fulle saksomkostninger.

Saksøkernes prosessfullmektig, advokat Magnus Dæhlin, har fremlagt en saksomkostningsoppgave på kroner 132 675, hvorav kroner 18 925 gjelder sakkyndig vitne Uthushagen. Saksøkte har ikke hatt innvendinger til motpartens saksomkostningsoppgave. Retten finner også de påløpte saksomkostningen nødvendige og rimelige etter tvisteloven § 20-5 første ledd, og de idømmes. Oppfyllelsesfristen er 2 uker fra forkynnelse av denne kjennelsen, jf. tvisteloven § 19-7 første ledd tredje punktum. De saksøkte vil være solidarisk ansvarlige for saksomkostningene.

SLUTNING

1. Sigmund Stabæk og Terje Myklebust forbys å brøyte veinettet nord for Nordfjellstølen vinterparkeringsplass på gnr. 137 bnr. 2 i Etnedal kommune, og må tåle at veien stenges for biltrafikk når det er snø på veien ovenfor vinterparkeringsplassen inntil det er fastsatt bestemmelser om hvordan eventuell brøyting skal organiseres.
2. Terje Myklebust og Sigmund Stabæk dømmes i solidium til å betale kr. 132 675 - etthundreogtrettitotusensekshundreogsyttifem-kroner i sakskostnader til Tim Greni, Eivind Wist, Martin Andreas Strehl, Vivi Høgstedt Strehl, Ragnhild Røken Esbjug, Didi Wenger, Petter Tomas Blikrud, Vigdis Strøm, Arve Wik, Bjørn Ivar Bronken Larssen, Torund Larsen, Terje Larsen, Jon Magnus Blegen mfl. innen 2-to-uker etter forkynning av denne kjennelsen.

Retten hevet

Ingulf Nordahl

Vedlegg om anke i sivile saker vedlegges.